

2024.12.08. Advent 2

Köszöntés: „Vigyázzatok, testvéreim, senki ne szakadjon el közületek az élő Istentől hitetlen és gonosz szívvel. Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy a bűn csábítása közületek senkit meg ne keményítsen. Mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha azt a bizalmat, amely kezdetben élt bennünk, mindvégig szilárdan megtartjuk.” (Zsid 3,12-14) Ámen.

Ének: 80. zsoltár:1.3.: „Hallgasd meg, Izráel pásztora...”

304. dicséret:1: „Kapuk emelkedjetek...”

304. dicséret:2-7: „Imhol jó a vőlegény...”

Előfohász: „Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában, ahol megkísértettek engem őseitek, próbára tettek, bár látták tetteimet negyven éven át.” (Zsid 3,7-9) Ámen.

Lekció: 1 Kor 10, 1-14 Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom felétek Istenünk Szent Igéjét, amely megírva található...

„Tudjátok meg, testvéreim, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át, és mindnyájan megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben. Mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették, és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig Krisztus volt. De többségükben nem lelte kedvét az Isten, úgyhogy elhullottak a pusztában. Mindez példává lett a számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, amint ők kívántak. Bálványimádók se legyetek, mint közülük némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni és inni, majd mulatozni kezdtek.” De ne is paráználkodjunk, mint ahogy közülük némelyek paráználkodtak, és elestek egyetlen napon huszonnégyezeren. Krisztust se kísértjük, ahogyan közülük némelyek kísértették, és elpusztultak a kígyóktól. De ne is zúgolódjatok, mint ahogyan közülük némelyek zúgolódtak, és elveszítette őket a pusztító angyal. Mindez pedig példaképpen történt velük, és figyelmeztetésül íratott meg nekünk, akik az utolsó időkben élünk. Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék! Emberi

erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.”

Előima: Kegyelmes Urunk! Olyan jó látni és tapasztalni, hogy Te sem a választott népedet, sem bennünket nem hagysz magunkra pusztai vándorlásunk ideje alatt, hanem mindenkor számíthatunk a Te gondviselésedre. Köszönjük neked, hogy Te ma is ébreszted elménket, szívünket és hitünket, hogy mindvégig szilárdan álljunk meg a közeledben, mint akik tudják, hogy ki a legfőbb segítség és támogatás a kísértések ideje alatt. Kérünk, bocsásd meg nekünk, ha saját emberi erőnkben és felkészültségünkben bízunk az elmúlt napokban. Ha ott volt vagy van bennünk az önhitség, s azt gondoljuk, hogy velünk soha nem történhet meg az, hogy elesünk és eltávolodunk Tőled. Bocsásd meg, amikor vágyaink, elért céljaink, és képzelt bölcsességünk imádata hangosabb, mint az alázat, ami figyelni képes a Te hangodra és kérni tudja a vezetést és támogató jelenléted minden élethelyzetben. Köszönjük Neked, hogy Te képes vagy még a legsúlyosabb bukások után is felemelni a benned bízókat. Ahogy énekünkben is énekeltük, drága Urunk kérünk, egyenged utunkat, szívünkben a méreg gyökerét Te égesd ki Lelked erejével. Lelkünkéről a kérget a megkeményedett belsőt Te lágyítsd meg, a gatz és a gerendát Te vedd ki szemünkből, hogy ma egyedül téged akarjunk látni, s ne a körülöttünk és bennünk zajló események határozzák meg ittlétünket. Kérünk, Te javíts a mi látásunkon, emeld fel fejünket az irányodba, hogy abból az irányból kérjük Istentiszteletünk megáldását. Hisszük, hogy az igazság napja egyszer eljön. S nem kell magyarázkodnunk, nem kell eseményeket újraélnünk, nem kell sebeket feltépnünk, mert nálad ott van minden, amit a meghatározott időben úgyszólván felszínre hozol. Hála neked jó terveidért. Hála neked, hogy akaratod mindig érvényt szerez. Hála neked, hogy ma is idehoztál bennünket, hogy Fiadra szegezett tekintettel értékelhetjük napjainkat, amelyekből egyet sem akarunk nélküled eltölteni. Így köszönjük meg neked, hogy megőriztél bennünket az éjszakában, s ma is hűséggel elfogadod szívünket, s Igéd által kész vagy azt erősíteni és bátorítani a javunkra. Könyörgünk Szentlelked jelenléteért, s kérünk, könyörülj rajtunk kegyelmeddel. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 24. zsoltár:4: „Ti szent kapuk, kinyíljatok...”

Textus: 1Kor 10, 12-13 Az a Szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek Isten segítségével hívásával...

„Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék! Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtokön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.”

Adventben élő keresztyén gyülekezet,
szeretett Testvéreim az Ú r Jézus Krisztusban!

Isten választott népe egykor az egyiptomi rabszolgasorsból elindult a pusztába, ahol napi szinten megtapasztalhatták Isten gondviselő erejét és szabadítását. Egy olyan ószövetségi útleírás van a korintusiak előtt, ahol már Pál lelki kősziklaként beszél Krisztusról, mindazoknak, akik az utolsó időkben élnek, hogy példa legyen számukra mindaz, ami a pusztában történt. Miért fontos az Újszövetségben ószövetségi példákat előhozni? Nem csak Isten ugyanaz a múltban, a jelenben és a jövőben, hanem az ember is. Csak míg a teremtő, megtartó és mindent bölcsen igazgató Isten tulajdonságai pozitív töltetűek, addig az ember nem tud önmaga erejéből semmi pozitív töltetűt sem cselekedni. Sőt még gondolni sem!

Azt olvastuk az Igében, hogy: „Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.” Soha ne gondoljunk magunkról többet, mint akik vagyunk. A tökéletlen ember, ha túlbecsüli saját erejét és képességeit, annak soha nem lesz jó vége. A kudarc és az elesés egyik leggyakoribb oka az, ha túlbecsüljük magunkat. S nem is kell messzire mennünk Jézus tanítványi körében sem, hiszen ott volt Péter, aki mély hitvallásokat és kijelentéseket fogalmazott meg. Úgy gondolta, hogy ő minden kísértéssel képes megküzdeni, s végül a legnagyobb kudarca Krisztus megtagadása.

Amikor az ember túlbecsüli az erejét, akkor veszíti el a legnagyobb csatákat. S lehet életterület, ahol nagyon erősek vagyunk. Kimondhatjuk, hogy velem ez soha semmilyen körülmények között nem történhet meg. De egy adott helyzetben mi magunk is meglepődnénk saját magunkon, hogy én is képes vagyok olyan kaliberű

bűnt elkövetni, mint a magukat legnagyobb szenteknek tartók, akiknek nyílt titkaik vezettek bukásukhoz.

Pál apostol öt bűnt sorol fel a pusztában vándorló néppel kapcsolatban: gonosz kívánságok, bálványimádás, paráznaság, istenkísértés, zúgolódás. Ne dicsekedjünk annyira az elindulásunkkal és az előrehaladásunkkal, mert az elbizakodott állapotban ott van az elesés veszélye. A korintusiak hajlamosak voltak túlgondolni állapotukat és dicsekedni, miközben megfélekedtek az erőtlenségükről és tetteik nem tükrözték hitüket.

Kedves Testvéreim! Amikor az Istenre való hagyatkozás alázata elveszlik az emberből, akkor máris a kísértő csapdájába esett. A Sátán mindig váratlanul támad. Attól hogy nincs semmilyen konkrét veszedelem az ember életében, s éppen minden rendben megy, az még nem azt jelenti, hogy beképzeltén tetszeleghet magának az ember a magasból beszélve mindenki mást eltiporva és minősítve. Amikor a bizalom alapja maga az ember, önbizalmát kész erősíteni, személyiségét fejlesztve, hamis alapokat lerakva kicsúszhat a talaj a lába alól.

Az ember gyakran esik kísértésbe. A túlzott magabiztosságból is származhat kísértés. Pál apostol arra inti a korinthusiakat, hogy eddig még csak az emberi erejük által elviselhető kísértések érték őket, az ezután jövő kísértések azonban erőn felüliek lesznek. Isten azonban hűséges, és nem hagyja őket erejükön felül kísérteni, hanem még a szabadulás útját is elkészíti. A kísértés okozója az ember vágya (14. v A kísértőnek éppen az a célja, hogy a keresztyének elbukjanak, ha magának az Isten Fiának nem hagyott békét, azt gondoljuk, hogy mi majd nyugodtan élhetjük a hitéletünket. Jézus még a kísértéseket is elviselte értünk, s minden alkalommal Isten Igéjével reagált, így tudja ma is megvédi az övéit 2Pt 2,9: „Éppen így meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésből, a gonoszokat pedig büntetések között tudja megtartani az ítélet napjára.”

Krisztus együtt vándorol népével. Egyedüli táplálékforrása akkor és ma is Isten népének. S ahogy a böjti időszak készít fel bennünket a nagypénteki és a húsvéti eseményekre, úgy az adventi időszakban Ige fényében megélt önvizsgálat lehet a

karácsonyra való lelki készülésünk ideje. A hűséges Isten kegyelme mindenkor elég, hogy erőtlenségünk által az Ő ereje mutakozzon meg. Az Isten iránti hűség és bizalom az, ami képes mindnyájunkat talpon tartani. A feladatunk a vigyázban állás, a virrasztás és az imádkozás, hogy kísértésbe ne essünk. Minden kísértés Isten segítségül hívásával védhető ki.

A szabadítás útja már elkészítetett a mi Szabadítónk által. S ha az emberi hit és engedelmesség próbáját kiálljuk, akkor mindent készek vagyunk elviselni. Azt, amiben éppen benne vagyunk, de azt is, ami várat magára. Ha készek vagyunk odafigyelni az Úr hangjára, akkor jó úton járunk. Akkor már nem mi gondolkodunk saját magunkról, s nem téves helyzet megállapítás, hogy állunk, hanem helyzetünket mindig úgy fogjuk meghatározni, hogy az ÚR mellett vagyunk, vele vagyunk és Ő szilárdítja meg Szentlelke erejével a belé vetett hitem.

Gondoljuk ma át az Ige fényében a személyes életünk pusztai vándorlásának körülményeit... vizsgáljuk meg kapcsolatainkat... hogyan állok ma az Úr előtt házastársként, gyermekként, testvérként, szülőként, munkatársként. Hogyan állok meg ma az Úr előtt egészségügyi állapottommal, korommal, örömeimmel, veszteségeimmel, gyászommal és várározással.

Kedves Testvéreim! Hogyan éljük meg azt, hogy megtart és megsegít akkor is az Úr, amikor elesett vagyok? Engedd, hogy a hűséges Isten készítse és vezesse a válaszaikat, gondolkozzon életed fölöl, mert Ő tudja mit vagy képes elviselni, s minden ami ér, az először hozzá kerül, hogy vele megállj a hit próbáiban az engedelmesség útján. Hiszed ezt? Mert én ezt hiszem és vallom. Ámen.

Utóima: Kegyelmes Atyánk az Úr Jézus Krisztus által! Itt állunk előtted, s másképp nem tehetünk. Mi már nem akarunk semmit sem túlgondolni, nem akarunk mások gondolataiba belelátani, egyedül az érdekel minket, hogy Te hogyan látsz bennünket. Kérünk Téged, amikor ránk tekintesz, akkor jöjj segítségünkre, mert egyedül Szentlelked képes arra, hogy úgy formálja a mi gondolatainkat, tetteinket és szavainkat, hogy azok neked tetszőek legyenek és valóban a hozzád tartozásunkat tükrözzék. Urunk bocsásd meg nekünk, hogy amikor felismerteted velünk bűneinket,

azoktól olyan nehezen szabadulunk. Sokszor hallod ajkunkról a bocsánatkérést, a bűnbánatot a bűnvallást s nehezen szakad ki gyökerestől a szívünkéből mindaz, ami megfertőz bennünket és akadályként ott van, amikor türelem, megbocsátás, hűség, bizalom és engedelmisség terén próbára vagyunk téve. Kérünk, könyörülj rajtunk kegyelmeddel, tisztítsd meg szívünket és erősítsd lelkünket.

Imádkozunk az adventi időszakunk alkalmaiért. Kérünk a délutáni szép korúak úrvacsorai közösségéért. Hadd gyógyuljanak nálad mindazok, akik tőled kérik szabadításukat. Imádkozunk gyászoló testvéreinkért, mindazokért, akik a héten kísérték utolsó útjukra szerettüket. Ajándékozd meg vigasztalásod erejével mindazokat, akik ebben az időben gyászban járnak, az első olyan karácsonyra készülnek, ahol a szeretet családtag hiánya miatt érzett fájdalmat hisszük, hogy egyedül Te vagy képes vigasztaló erőddel enyhíteni.

Imádkozunk a megfáradt testvéreikért, mindazokért, akik orvosi eredményekre várnak, megköszönjük azokat, akik sikeres műtét után kórházból térhettek haza, s hála mindazokért, akik szeretettel gondolnak nehéz körülmények között élőkre.

Kérünk, a mi Szabadítónkéért maradj mindenkor pusztai vándorlásunk élő vízforrásunk, aki magad vagy az út, az igazság és élet, aki nélkül nem mehetünk az Atyához, csakis a Te értünk elvégzett engedelmes tetteid által. Kérünk, maradj őriző Pásztorunk, s áld meg közösségünket olyan hittel, amely mindenkor megtart melletted. Ámen.

Úri ima

Adakozás

Áldás: „Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljete is őbenne. Gyökerezzetek meg és épüljete fel őbenne, erősödjete meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.” (Kol2, 6-7) Ámen.

Hirdetések

Záró ének: 304. dicséret:8-9: „Bennem az Úr temploma...”